

חַת־ת לַיּוֹם שְׁשִׁי פְּרַשַׁת בְּרֵאשִׁית כ"ה תַּשְׁרִי ה'תשפ"ו

מְקַדֵּשׁ לַמַּעַן בְּטַחֲוֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תָּמִיד עֵינֵי ה' אֶלְקֶיךָ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמֵשׁ / שִׁישִׁי עִם רִשִּׁי

ה' אָמַר שֶׁהוּא יַעֲנִישׁ אֶת קֵין בַּדּוֹר הַשְּׁבִיעִי. יִלְדֵי לִמָּךְ הֵיוּ הַדּוֹר הַשְּׁבִיעִי, וְזֶה מֵה שֶׁקָּרָה:
ה' לָקַח אֶת הַסִּימָן שֶׁשָּׁם עַל מִצְחוֹ שֶׁל קֵין וְהוּא הָיָה נִרְאָה כְּמוֹ חֲתָה.

לִמָּךְ הָיָה עוֹר, וּבְנוֹ- תוֹבֵל קֵין נִהְגָה לְקַחַת אוֹתוֹ סָבִיב. פֶּעַם, תוֹבֵל קֵין רָאָה אֶת קֵין וְנִבְהָל וְאָמַר לְאָבִא שְׁלוֹ לִירוֹת בְּקֵין. לִמָּךְ עָשָׂה זֹאת, וּבִרְגַע שֶׁהִבְחִין מֵה קָרָה, הוּא סָפַק אֶת כַּפּוֹ כִּי כָל כָּךְ הֶצְטַעַר, וּבִטְעוֹת פָּגַע בְּתוֹבֵל- קֵין וְהִרְגָה גַם אוֹתוֹ.

נִשְׁוֹתִיו שֶׁל לִמָּךְ, עָדָה וְצָלָה כַּעֲסוֹ מְאֹד וְלֹא רָצוּ שִׁיְהִיו לָהֶם עוֹד יִלְדִים. הֵם חָשְׁשׁוּ שֶׁכָּל הַיִּלְדִים שֶׁלָּהֶם יַעֲנִשׁוּ עַל יְדֵי ה'.

אָדָם אָמַר לָהֶם לֹא לַחֲשֹׁב יוֹתֵר מִדִּי עַל מֵה שֶׁה' יַעֲשֶׂה, עֲלֵיהֶם לָקִים אֶת הַמִּצְוָה שֶׁלָּהֶם וְלִלְדֹת יִלְדִים. נִשְׁוֹתִיו שֶׁל לִמָּךְ הִסְכִּימוּ, אֲבָל הַזְכִּירוּ לְאָדָם שֶׁלּוֹ בַּעֲצָמוֹ לֹא נוֹלְדוּ עוֹד יִלְדִים מִזֶּה זְמַן רַב, וְהוּא גַם צָרִיךְ לָקִים אֶת הַמִּצְוָה.

אָדָם הִסְכִּים לְדַבְּרֶיהֶן וְנוֹלַד לוֹ עוֹד תִּינוּק- שֵׁת. (נַח בְּהַמְשָׁךְ הַדּוֹרוֹת מַגִּיעַ מִמִּשְׁפָּחָתוֹ).

לִשְׁת נוֹלַד בֶּן - אָנוּשׁ. בְּזִמְנָא אָנוּשׁ, אֲנָשִׁים חָשְׁבוּ שֶׁעֲלֵיהֶם לִכְבֹּד אֶת מִשְׁרְתֵי ה' כְּמוֹ הַשֶּׁמֶשׁ וְהַיָּרֵחַ. הֵם הִחֲלוּ לְהַקְרִיב לָהֶם קִרְבָּנוֹת וּלְהַתְפַּלֵּל גַּם אֲלֵיהֶם.

בְּהַמְשָׁךְ אֲנָשִׁים לִגְמָרִי שָׁכְחוּ עַל ה', וְהִתְפַּלְּלוּ רַק לְמִשְׁרְתֵים - שֶׁמֶשׁ, יָרֵחַ וכו'.

הֵם עָשׂוּ אֱלִילִים מִחִפְצִים שׁוֹנִים כְּכֹל שֶׁרָצוּ וְחָשְׁבוּ שֶׁאִם הֵם יַעֲבֹדוּ אוֹתָם הֵם יִקְבְּלוּ מֵה שִׁירָצוֹ.

אָדָם הִצְלִיחַ לָגֵרֶם רַק לְחַלֵּק מִלִּדְיוֹ עֵדִין לְהֶאֱמִין בָּה'. שֶׁאֵר הָעוֹלָם הָיוּ רָשָׁעִים. ה' נִסָּה לְהַזְהִיר אוֹתָם עַל יְדֵי שֶׁשָּׁלַח מִבּוֹל קַל, אֲבָל הֵם לֹא עָשׂוּ תְּשׁוּבָה.

התורה מונה את הדורות מאדם עד נח ומתי כל אחד מהם מת. היום נמנה את המחצית הראשונה

1. אדם
2. שת
3. אנוש
4. קינן
5. מהללאל
6. ירד
7. חנוך – חנוך שמע רק בקול ה', אבל ה' ראה שהוא עלול להעשות רשע. ולכן כדי למנוע ממנו להעניש, ה' אסף אותו לגן עדן בעודו בחיים.
8. מתושלח

תהלים / יום כ"ה לחדש פרק קי"ט מחצית ראשונה.

התהלים של היום מיחד ביותר, אנו מתחילים את הפרק הארוך ביותר בכל התהלים, פרק קי"ט. הפרק הזה כה ארוך שאיננו אומרים אפילו את כלו ביום אחד, אלא מחלקים אותו חלקו בכ"ה לחדש וחלקו בכ"ו.

בפרק הזה ישנם שמונה פסוקים עבור כל אות מאותיות הא"ב על פי סדר. באות ב', ישנו פסוק "**במה יזכה נער את ארחו לשמור בדברך**". המשמעות הפשוטה של הפסוק היא איך אדם גורם להנהגה שלו להיות זכה? על ידי ששומע למה שה' אומר. בקיום מצוות והנהגה כפי שה' מצוה בתורה, נהיה טהורים וקדושים. אבל ישנה משמעות נוספת לפסוק. האדמו"ר הזקן הלך פעם לרבי שלו, המגיד, ובקש ברכה לבן זכר. המגיד אמר לו: "**במה יזכה נער? איך תהיה לאדם הזכות שיולד לו תינוק? "את אורחו" – על ידי הכנסת אורחים.**" כאשר ישנה אהבת ישראל ועוזרים ליהודי אחר, הדבר גורם לנו לזכות בברכה ה'.

תניא / אגרת הקדש סימן כ"ה (כ"ה תשרי שנה פשוטה)

היום מתחילים אגרת חדשה מהאדמו"ר הזקן. באגרת זו האדמו"ר הזקן מיעץ מה אפשר לעשות כדי שלא לבעוס.

כאשר אדם אומר משהו שאיננו אוהבים, לפעמים אנו כועסים עליו. היום האדמו"ר הזקן אומר שאם יש לנו אמונה חזקה בה', לא נבעס! מה הקשר בין אמונה לבעס? האדמו"ר הזקן מסביר:

בין שהוא בטוח שהאדם רצה להכאיב לנו בבונה. זו סבה טובה לבעוס, נכון? זה לא באמת נכון! כל דבר שקורה בעולם הוא מה'. אפילו אם אדם אומר משהו לא נעים אליכם, זה בגלל שהחיות של ה' היא באדם ומאפשרת לו לומר דברים לא יפים. אם ה' לא רצה שיאמר זאת, הוא לא היה יכול לומר זאת.

(כמובן, אין שום תירוץ לומר או לעשות דברים לא נעימים לאנשים אחרים! מי שעושה זאת, הוא עובר עברה, וה' יעניש אותו על כך. אבל זה "עסק" של ה'! כל שעלינו לדעת על כך זה שה' הוא שנתן לאדם ההוא את הכח לומר את מה שאמר).

במקום לכעוס על אדם אחר, יש לחשוב על החיות של ה' שעושה זאת ולשאול את ה' מדוע דבר זה ארע ומה יש לעשות על מנת לגרם לזה להפסק.

לפעמים כל כך כועסים על מה שקרה שקשה לחשב על האמונה בה'. לכן ישנם אנשים שמתרחקים לכמה דקות או פשוט שואפים נשימה עמוקה, כדי להזכיר לעצמם שכל דבר הוא באמת מה', והם לא צריכים לכעוס.

היום יום / כ"ה תשרי

האדמו"ר הזקן הלחין עשרה נגונים. חלק מהם הם קצרים ואפילו רק תנועות, אבל הם הולחנו על ידי האדמו"ר הזקן בעצמו.

הנגונים שיש בידינו מהאדמו"ר האמצעי, לא הולחנו על ידי, אלא על ידי חסידים שנגנו אותם לפניו. לאדמו"ר האמצעי הייתה מקהלה, "א קאפליע". חלק מהחסידים היו שרים וחלק היו מנגנים. הנגונים שנגנו לפניו נקראו נגוני האדמו"ר האמצעי.

~

ישנם זמנים מסויימים כמו לקראת סוף החגים, שזהו מנהג לנגן את הנגונים של כל הרבנים. שרים נגון שחובר על ידי האדמו"ר הזקן, ונגון שנקרא "א קאפליע" מהאדמו"ר האמצעי שהולחן על ידי החסידים.

במשך שנים רבות בשמחת תורה, הרבי היה מנגן נגון בעצמו! אלו הם הנגונים המכנים "'נגוני הרבי'".

ישנם בנוסף נגונים שחסידים הלחינו או שרו לכבוד יום ההלדת של הרבי על פסוק מתוך פרק התהלים של הרבי.

לעתים במהלך התועדות חסידים היו שורקים תוך כדי הנגון, כאשר הרבי היה מסמן להם. (הרבי סמן באמצעות 2 אצבעות בפיו, כמו אדם ששורק בחזקה).

ספר המצוות / מצות עשה ק"א

המצוה היומית, **מצות עשה ק"א**, היא מצוה שכבר למדנו אותה השנה, היות ואין עוד מצוות שעוסקות אך ורק בטמאת כלים, אנו חוזרים על המצוות העוסקות בטמאה וטהרה במהלך למוד סדרת הלכות זו.

המצוה היא בענין מי נדה- מים שבהם מערב אפר הפרה האודמה. ההלכות של מי נדה מיוחדות מאד. מי שנוגע במים נטמא, אבל המים יכולים לטהר אנשים וחפצים.

רמב"ם / הלכות כלים פרקים ו', ז', ח'

היום לומדים עוד אודות סוגי הכלים שיכולים לקבל טמאה.

פרק ו'- כולל הלכות מתי כלי שיכול היה בעבר לקבל טמאה, משתנה וכעת איננו יכול עוד לקבל טמאה. אם כלי נשבר, או איננו יכול עוד למלא את יעודו או מכסה, הוא אינו נחשב עוד ככלי ואיננו

פרק ז' - מסביר את ההלכות של בלים שנעשו מעור כגון שקים, או תפלין או נעלים. לומדים מתי הם במצב שיכולים לקבל טמאה.

פרק ח' - מלמד את ההבדלים בין מתכת לבין עץ. כלי עץ שנטמא, יתכן שאותו כלי לו היה עשוי ממתכת, היה טהור. הרמב"ם גם מלמד שמשהו שנעשה למטרות יפי לאדם יכול להטמא, אבל אם זה נעשה כדי שחיה או דבר אחר יראו יפה, הוא איננו נטמא. (פעמון אם כי משמש לדלת, נחשב כחפץ שנעשה לאדם, משום שאנו אוהבים את הצליל שלו). הבונה שיש לנו כשהבנו את הכלי משנה מאד לגבי האם הוא יכול לקבל טמאה או לא.

דרכי החסידות / שבת בראשית

ישנו פתגם מהרביים "ווי מ'שטעלט זיך אוועק שבת בראשית, אזוי גייט די גאנצע יאר" - כפי שאנו "מעמידים את עצמנו" - משתמשים בכחות משבת בראשית, כך נוכל לפעל כל השנה באופן טוב.

לכל פרשה וחג ישנם דברים שיש לקחת מהם ולחיות אתם במשך כל השנה. אם כן, מדוע החיות של שבת בראשית כה חשובה לכל הדברים במשך השנה יותר מכל פרשה או חג אחר?

התשובה היא ששבת בראשית מלמדת אותנו על האמונה בה'. לומדים כיצד ה' ברא את העולם ושכל דבר שקורה בעולם הכל מאת ה'. זהו הדבר החשוב ביותר שעלינו לדעת והוא משפיע על כל דבר בחיינו במשך כל השנה בלה.

באשר אנו יודעים שה' גורם לכל דבר בעולם לקרות, נדע שלא יכול להיות שום דבר בעולם שימנע מאתנו לקיים את רצונו של ה'. וכאשר יודעים שכל דבר בא מה' לא נדאג כל כך על גשמיות ופרנסה ובריאות ודברים שצריכים למשפחה.

נדע שהכל מאת ה' וזה רק טוב, ויש את הבטחון שנראה גם את הטובה.

(לומדים על כך גם בתנ"א, דבר שנותן תוספת כח לחיות עם שבת בראשית ולקחת את הלקח ממנה אלינו למשך כל השנה בלה).

גאולה ומשיח / חסידות מביאה את המשיח

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה מרים צימל בת הרב יוסף ברוך ע"ה פרידמן

חסיד פעם כתב מכתב לרבי ושתף בבשורות טובות. במכתב חוזר, הרבי בקש שהחסיד לא רק יכתב בשורות טובות באלה אלא גם יכלל בהם עוד בשורות טובות חשובות ביותר: "עין טוב על התורה" - שיכתב על למוד התורה שלו ובפרט על למוד החסידות.

למוד החסידות חשוב ביותר היות שהוא מביא את הגאולה. כפי שר' חיים ויטאל, תלמידו של האריז"ל, מסביר, שחסר למוד של פנימיות התורה מעבב את הגאולה מלהגיע מהר יותר. הגר"א- הגאון מוילנא אף הוא כותב זאת בפרושו לספר משלי. וחשוב ללמוד חסידות אבל לא רק לעצמך אלא להפיץ לאחרים כדי לזרז את ביאת הגאולה.

(ראה אגרות קודש כרך י"ג, עמוד 32)